

Dokumentnamn
YTTRANDE

Datum
2026-01-19

Vårt diarienummer
1.1.3-2025-08132
GD-2026-017
Ert diarienummer
Fi2025/01916

Mottagare
Regeringskansliet
Finansdepartementet
E-post:
fi.remissvar@regeringskansliet.se

Europeiska kommissionens förslag till en europeisk konkurrenskraftsfond inom ramen för nästa fleråriga budgetram 2028–2034

Vetenskapsrådet har granskat utredningens förslag utifrån sitt uppdrag att ge stöd till grundläggande forskning av högsta vetenskapliga kvalitet inom samtliga vetenskapsområden samt de särskilda uppgifter som myndigheten har i sin roll som forskningsfinansiär och forskningspolitisk rådgivare och som ansvarig för kommunikationssystemet Swedish University Computer Network; detta inkluderar rollen som expert i olika programkommittéer inom EU:s forsknings- och innovationsprogram Horisont Europa. Det innebär att våra ställningstaganden rör forsknings- och innovationsdelarna i förslaget, liksom hur de förhåller sig till förslaget till nytt ramprogram för forskning och innovation.

Sammanfattning

Vetenskapsrådet välkomnar kraftfulla satsningar på Europas konkurrenskraft och synergier mellan Europeiska konkurrenskraftsfonden och forsknings- och innovationsprogrammet Horisont Europa.

Vetenskapsrådet förordar att konkurrenskraftsfondens program mål vidgas till att omfatta insatser som främjar hälsa, hållbarhet, resiliens och rättvisa för den europeiska befolkningen; detta kräver också att samhällliga och beteenderelaterade perspektiv främjas. Sammantaget menar myndigheten att det ger bättre förutsättningar att stärka europeisk konkurrenskraft.

Vetenskapsrådet motsätter sig förslaget att placera forsknings- och innovationsdelar från ramprogrammet Horisont Europa i konkurrenskraftsfonden, och förordar att de kvarstår i Horisont Europa.

Vetenskapsrådet avstyrker användning av rådgivande procedur enligt förordning 182/2011 för den del som är kopplad till Horisont Europa, och menar att en granskande procedur bör tillämpas.

Vetenskapsrådet menar att de långtgående möjligheter som finns i förslaget om att begränsa deltagandet för internationella deltagare kan vara motiverade i vissa fall, men manar till försiktighet i forskningsdelarna i programmet då internationellt samarbete där är kvalitetsdrivande.

Vetenskapsrådet anser att akademiskt och vetenskapligt inflytande behöver garanteras i de delar som rör forskning och innovation, och saknar skrivningar som säkrar att det är vetenskapliga överväganden som styr över forskningsprioriteringar.

Skälen för Vetenskapsrådets ställningstaganden

Rubrikstrukturen nedan refererar till förslagets struktur och disposition, men inleds med några generella kommentarer

Generella ståndpunkter

Vetenskapsrådet delar EU-kommissionens bild av behovet av kraftfulla och ambitiösa åtgärder för att stärka EU:s konkurrenskraft. Vetenskapsrådet välkomnar även att forskning och innovation erkänns som grundläggande drivkrafter för att stärka konkurrenskraften. Vetenskapsrådet välkomnar synergier mellan konkurrenskraftsfonden och Horisont Europa, så att världsledande och högkvalitativ forskning ska kunna omsättas till samhällsnytta. och myndigheten ser goda förutsättningar till att de båda programmen ömsesidigt kan förstärka varandra.

Den något instrumentella syn på forskning och innovation som presenteras i förslaget får emellertid konsekvenser för hur fonden och dess nära koppling till ramprogrammet Horisont Europa utformas. De åtgärder som föreslås har fokus på snabba resultat som uppnås framför allt genom teknikutveckling, och med ett tydligt säkerhetsraster. Dessa åtgärder har en naturlig hemvist inom konkurrenskraftsfonden i syfte att omsätta resultat från forskning och innovation i praktisk samhällsnytta. Långsiktig konkurrenskraft och transformativ forskning byggs dock inte genom att fokusera på vad som i dag är kända utmaningar, och genom att lägga hämsko på internationella samarbeten med ledande aktörer, där de riktigt intressanta resultaten kan uppstå.

Utöver satsningar på nyfikenhetsdriven forskning i Horisont Europa – inom bland annat flaggskeppsprogrammet Europeiska forskningsrådet, ERC – föreslås en stor del av unionens samarbetsinriktade forsknings- och innovationssatsningar hamna inom konkurrenskraftsfondens (hädanefter EKF) fyra politikområden. Vetenskapsrådet menar att fondens implementeringslogik – med förväntan om snabba resultat utifrån redan kända utmaningar – riskerar att begränsa EU:s sammantagna forsknings- och innovationssatsningar. Samarbetsinriktad forskning och innovation förutsätter ett samarbete mellan olika aktörer, privata som offentliga, och behöver ske på alla mognadsgrader, det vill säga även på lägre så kallade TRL-nivåer (*technology readiness level*). Forskning och innovation behöver dessutom ske inom en bredd av ämnesområden och discipliner, och

inkludera projekt som inte alltid vid första anblick gagnar konkurrenskraften, men som har potential att göra det på längre sikt. Processen är för övrigt inte alltid linjär utan går fram och tillbaka mellan olika TRL-nivåer för att slutligen nå sitt mål.

Vetenskapsrådet ser ett antal oklarheter i förslaget som riskerar att inverka menligt på den vetenskapliga kunskapsproduktion som näringsliv och offentlig sektor behöver, för att resultat ska komma till praktisk användning och dessutom gagna europeisk industri. Det finns flera artiklar i förordningsförslaget som innebär att konkurrenskraftsfondens regler och mål kommer att styra över ramprogrammet och därmed övertrumfa de prioriteringar som görs däri. Vetenskapsrådet avstyrker ett sådant upplägg och förordar att ramprogrammet styrs av sitt specifika regelverk, och att skrivningar om synergier i stället förstärks; flera förändringar i den riktningen presenteras nedan.

En risk med nuvarande upplägg är att den vetenskapliga excellensen ibland kan få stå tillbaka till förmån för kortsiktiga industripolitiska överväganden. Dessutom är det i förslaget oklart hur och i vilken form vetenskapliga överväganden ska säkras i utformningen av de delar av arbetsprogrammen som ska vara vikta åt forskning och innovation. Medlemsländernas involvering garanteras via programkommittéer, men det är oklart hur representationen i dessa kommittéer sker, liksom hur programkommittéernas roll jämte den föreslagna nämnden för strategiska och berörda parter (se artikel 14 nedan) kommer att hanteras. Det är även otydligt hur arbetsprogrammen och budgeten kommer att konkretiseras.

Därutöver går det inte att utläsa ur förslaget om och i så fall hur områden som inte finns omnämnda under respektive politikområde (artiklar 33, 37, 39 och 42) kommer att kunna bli föremål för forskning och innovation. Det är Vetenskapsrådets mening att forsknings- och innovationsdelarna måste styras av vetenskapliga överväganden, och att områden som inte på omedelbar sikt ser ut att gynna konkurrenskraften men som är vetenskapligt relevanta måste ha sin plats inom de fyra politikområdena, och åtnjuta finansiering från de dedikerade medlen; detta för att säkerställa möjligheten till verkliga transformativa resultat och långsiktig konkurrenskraft inom respektive område. Vetenskaplig relevans bör därför skrivas in explicit i artiklarna.

Ramprogrammet har sin grund i excellens. Vetenskapsrådet noterar att ”spetskompetensinriktade tilldelningskriterier” nämns i relation till försvarsinriktad forskning (jmf. artikel 53), men det är myndighetens uppfattning att excellens bör vara rådande princip för EU:s budgetanvändning.

Mot bakgrund av ovanstående rekommenderar Vetenskapsrådet att de föreslagna forsknings- och innovationsdelarna flyttas in i ramprogrammet, och styrs av de regler som gäller för Horisont Europa. Det innebär att synergier mellan programmen aktivt måste stärkas på flera olika sätt. Ett

mindre önskvärt alternativ, men ändå bättre än liggande förslag, vore att ha en särskild programkommitté för forsknings- och innovations-delarna i varje politikområde, och att dessa har rådighet över ett eget arbetsprogram. Det är även viktigt att dessa programkommittéer finns på samma hierarkiska nivå som andra programkommittéer i artikel 83, och inte får roll som ett slags underkommittéer. Det behöver då tydliggöras att ramprogrammets horisontella principer om öppen vetenskap, tvärvetenskap och integrering av humaniora och samhällsvetenskap även gäller forsknings- och innovationssatsningarna inom EKF. Vetenskapsrådet menar dock att inte minst tydligheten för sökande talar för att flytta tillbaka forskning och innovation till ramprogrammet.

Ställningstaganden rörande enskilda artiklar

Skälen

- **Skäl 10**

Vetenskapsrådet menar att den särskilda del av arbetsprogrammen som ska ”integrera och säkerställa samstämmighet” med konkurrenskraftskomponenten inom Horisont Europa ska antas i enlighet med kommittéförfarandet för ramprogrammet. Se vidare artikel 15 nedan.

- **Skäl 32**

Vetenskapsrådet välkomnar att folkhälsa nämns som bidragande till konkurrenskraft, liksom att preventiva åtgärder för en frisk och välutbildad befolkning.

- **Skäl 46**

Vetenskapsrådet välkomnar att deltagande av tredje land nämns som positivt för unionens intresse. I skäl 26–31 (digital teknik) refereras till globalt ledarskap, säkerhet och konkurrenskraft, men detta behöver vägas mot världsledande expertis och samarbetsmöjligheter i associerade/tredje länder.

- **Skäl 53**

Vetenskapsrådet förordar att satsningar på forskning och innovation görs i arbetsprogram som styrs av ramprogrammets regler, och med ett granskande förfarande, enligt förordning 182/2011. Horisont Europas så kallade europeiska partnerskap, som också omnämns i skälet, behöver identifieras och väljas ut i nära samverkan med medlemsländerna, enligt kriterier som slås fast i ramprogrammets lagstiftning.

- **Skäl 87**

Vetenskapsrådet avstyrker användning av rådgivande procedur enligt förordning 182/2011 för den del som är kopplad till ramprogrammet, och menar att en granskande procedur bör tillämpas.

Artikel 2 – Definitioner

Artikel 2(14)

Om forsknings- och innovationsdelarna kvarstår i EKF behöver definitionen ändras till att också omfatta Horisont Europa.

NY

Vetenskapsrådet föreslår att en definition av begreppet ”värdekedjor”, som används på flera ställen i texten, läggs till. Det är viktigt att den definitionen inkluderar grundforskning utan vilken värdekedjan inte är komplett.

Artikel 3 – Mål

Artikel 3(1), punkt c

Vetenskapsrådet menar att programmålet om att anpassa stöd till forskning, innovation och industri så att det kan översättas till industriell styrka och gagnar tillverkningsindustrins framtid är för begränsat. För att gagna konkurrenskraften behövs insatser som främjar hälsa, hållbarhet, resiliens och rättvisa för den europeiska befolkningen. Detta kräver också att samhällseliga och beteenderelaterade perspektiv främjas, vilket talar för att forskning och innovation inom humaniora och samhällsvetenskap behöver få en mer framträdande roll i förslaget.

Artikel 4 – Budget

Vetenskapsrådet anser att budgetfördelningen mellan de olika politikområdena behöver ses över. Till exempel har området Hälsa, bioteknik, jordbruk och bioteknologi fått en procentuellt liten höjning sett till den allmänna budgetförstärkningen för Horisont Europa och övriga områdens ökade tilldelning, men måste anses ha en avgörande betydelse för unionens framtida välbstånd.

I punkt 5 anges att finansieringsramen under vissa omständigheter får användas för *tekniskt och administrativt bistånd*. Detta är en olycklig terminologi eftersom begreppet tekniskt bistånd också har en juridisk betydelse i exportkontrollsammanhang (motsvarande sammanblandning finns också i den engelska versionen). Vetenskapsrådet rekommenderar att en annan term väljs; förvaltningskostnader kanske vore ett alternativ.

Artikel 8 – Konkurrenskraftsstämpel

Förhandlingarna om ramprogrammet Horisont Europa ger vid handen att den stämpel som finns i det nuvarande ramprogrammet (*Seal of Excellence*) kommer att återinföras, vilket Vetenskapsrådet ser som mycket glädjande. Den kan då finnas parallellt med konkurrenskraftsstämpeln och följdändring kan därför behövas i denna artikel.

Artikel 10 – Unionspreferens

Artikeln gör det möjligt med långtgående begränsningar och restriktioner. Dessa kan vara motiverade inom vissa sektorer och verksamheter, men som en generell regel riskerar de att försvåra internationellt forskningssamarbete. Det saknas en transparent process för hur och när artikeln ska tillämpas, och

det finns också många intressen att väga samman. Vetenskapsrådet förordar därför för forskningens del att akademiska kärnvärden som akademisk frihet läggs in i vågskålen, liksom att förordningen stipulerar att eventuella negativa effekter av begränsningar analyseras noga i förväg och löpande följs upp för att göra nödvändiga justeringar möjliga.

Artikeln om unionspreferens ska enligt liggande förslag även tillämpas på Horisont Europa. Det går inte att utesluta att en för långgående tillämpning av artikeln i båda dessa program försvårar och minskar intresset för associerade länder att ansluta sig till Horisont Europa, och sedermera intresset hos ländernas aktörer att delta. Ett sådant scenario vore menligt för europeisk forskning. De flesta länder som är associerade till det nuvarande ramprogrammet är associerade till pelare II och samarbetsforskningen som ligger däri. Enligt förslaget kommer lejonparten av den forskningen att ligga i EKF, vilket innebär att associering till ramprogrammet blir intressant först om tillgång till forskning inom politikområdena också garanteras. Vetenskapsrådet menar att dessa förutsättningar behöver framgå i förordningstexten.

Artikel 11 – Associering av tredjeländer till verksamheten inom EKF

Länder som är associerade till Horisont Europa i dag ges också möjlighet att delta i olika programkommittéer, om än utan rösträtt. Utgångspunkten behöver vara att den möjligheten säkras även för de forsknings- och innovationsdelar som kan ligga inom EKF. Artikel 11 bör därför möjliggöra ”partiell” associering till enbart forsknings- och innovationsdelarna av EKF, och överensstämma med motsvarande artikel i förordningen om Horisont Europa. Artikeln är i dag otydlig med vad partiell associering innebär.

Artikel 12 – Genomförande av och former för unionsstöd

Artikel 12(9)

Regelverket bör harmoniera och inte stå i konflikt med motsvarande reglering i Horisont Europa. Vetenskapsrådet förordar att utvärderingspaneler helt, eller i vederbörligen motiverade fall delvis, ska bestå av oberoende externa experter, och förordar samma linje i förhandlingarna om Horisont Europa.

Artikel 12(11)

I punkt 11 refereras till ramprogrammets europeiska partnerskap. Då partnerskapen har sin grund i vetenskapliga överväganden, och regleras av Horisont Europas rättsliga grund, behöver texten i denna punkt harmoniera och inte stå i konflikt med motsvarande regleringar i Horisont Europa.

Artikel 12(12)

Vetenskapsrådet anser att vetenskapliga överväganden ska ligga till grund för avslutande av åtgärder inom forskning och innovation, och att bestämmelserna i punkt 12 bör harmoniera med motsvarande bestämmelser inom Horisont Europa, där formuleringar om politisk relevans mött motstånd och för närvarande är strukna.

Artikel 13 – Tillämpning av reglerna om säkerhetsskyddsklassificerade uppgifter och känsliga uppgifter

Artikeln syftar till att skydda EU-klassad information och att den ska hanteras jämbördigt i medlemsländerna, men det finns inget motsvarande skydd för nationell sekretess (om sådan behöver delas med EU, till exempel i försvarsrelaterade projekt eller i projekt som syftar till att stärka resiliens och samhällssäkerhet). Det behöver klargöras i artikeln vad som gäller om nationell sekretess kommer i konflikt med skyddet för EU-klassad information.

Artikel 14 – Styrande och rådgivande nämnder

Vetenskapsrådet välkomnar generellt en bred förankring och inkluderande diskussioner, men är utifrån förslagets detaljeringsgrad tveksamt till det föreslagna upplägget. Det är otvetydigt vilken och hur avgörande roll den föreslagna nämnden för strategiskt berörda parter kommer att ha vad gäller agendasättande, strategisk prioritering, styrning och inflytande i implementeringen av programmet; det anges till exempel att nämnden ska konsulteras i utformningen av arbetsprogram. Oklarheter råder även om dess relation till den vanliga kommittélogiken och medlemsländernas inflytande. Ytterligare en oklarhet rör nämndens relation till observationsorganet för framväxande teknik, som i dag har fokus på säkerhet och försvar och föreslås ge nämnden underlag för strategisk inriktning av bland annat portföljer av projekt inom EKF. I vilken mån kommer råd från observatoriet att bli styrande för forskningsprioriteringar inom de fyra områdena?

Artikel 14(2)

I punkt 2 rörande nämnden för strategiska berörda parter rekommenderar Vetenskapsrådet att en bred och gedigen forskningsrepresentation säkras på förordningsnivå. Detta givet den tydliga roll som planeras för forskning och innovation, och inte minst den stora budgetallokeringen till forskning och innovation (där uppemot hälften av varje politikområdes budget planeras komma från Horisont Europa). Nuvarande skrivning anger många aspekter att ta hänsyn till vilket potentiellt skulle kunna leda till en snedvriden representation av sektorer och organisationer.

Artikel 14(3)

I punkt 3 rekommenderar Vetenskapsrådet att medlemsländernas informeras och konsulteras i fråga om hur urvalsprocessen ska gå till.

Artikel 15 – Arbetsprogram

Artikel 15(2)

Vetenskapsrådet förordar att arbetsprogram rörande forskning och innovation följer Horisont Europas regelverk och förfaranden, och är separata arbetsprogram.

Vetenskapsrådet menar att de fyra politikområdena bör utformas på ett enhetligt sätt, inbegripet i referenserna till Horisont Europa.

Artikel 15(5)

Vetenskapsrådet är tveksamt till om bestämmelserna i punkt 5 är nödvändiga, och det måste under alla omständigheter säkras att kommissionen inte ligger till grund för förseningar som gör att sedvanlig kommittologi kan åsidosättas.

Artikel 20 – Påskyndade och riktade åtgärder för konkurrenskraft

I artikeln anges ett antal förfaranden som kan åsidosätta bestämmelser som annars gäller. Vetenskapsrådet anser att artikeln bör tillämpas mycket restriktivt på forskningsprojekt, och att det är vetenskapliga överväganden som ska råda. Av den anledningen rekommenderar Vetenskapsrådet att punkt 1a hänvisar också till Horisont Europas mål. Det finns förvisso tidigare exempel från hälsoområdet på när avsteg gjorts från den normala processen, som under pandemin, men då har förutsättningarna varit tydliga vilket gjort det möjligt för sökande att formulera sina ansökningar utifrån dessa (jämför formulering i artikel 20(2), punkt d(1) som inte ger sådana förutsättningar: ”I det första steget får en inbjudan utlysas för att anmäla intresse utan angivelse av vilken slags verksamheter eller instrument för genomförande av budgeten som kommer att användas,”).

Artikel 26 – Projektrådgivning

Vetenskapsrådet menar att rådgivningstjänster bör erbjudas för forsknings- och innovationsdelarna av EKF.

Artikel 30 – Stöd till kompetensutveckling

Vetenskapsrådet ser positivt på att kompetensutveckling ägnas en särskild artikel, och att den högre utbildningen lyfts fram. Behovet av kompetensförsörjning och -utveckling är stort inom strategiska områden, och här är det avgörande för en samhällsekonomi i framkant att personal som behövs för att driva till exempel viktiga infrastrukturer ges förutsättningar. Myndigheten menar att även offentlig sektor och civilsamhälle är en del av värdekedjan, så ett bredare anslag vore därför nödvändigt. De europeiska universitetsallianserna förtjänar att nämnas särskilt.

Artikel 33 – Särskilda verksamheter till stöd för ren omställning och utfasning av fossila bränslen i industrin

Forskning bör lyftas fram för samtliga verksamhetsområden för att täcka hela värdekedjan och lägga grunden till utveckling av produkter och lösningar.

Artikel 37 – Särskilda verksamheter

I den här artikeln, liksom motsvarande för de andra politikområdena (artiklar 33, 37, 39 och 42), är det viktigt att tydliggöra att vetenskapliga överväganden kan medföra att områden som inte anges i artikeln blir föremål för utlysningar eller prioriteringar.

Artikel 37(1), punkt a

I punkten anges som utgångspunkt ”en modell som bygger på hälsa i alla

politikområden”. Det är en oklar formulering där det vore önskvärt med ett förtydligande som bättre beskriver hur olika åtgärder kan hållas ihop.

Forskning om grundläggande sjukdomsmekanismer och faktorer som påverkar hälsa bör läggas till för att skapa grunden till framtagande av läkemedel, terapeutiska interventioner, biotekniska produkter och andra lösningar.

Virus-, bakterie-, svamp- och parasitsjukdomar, samt antimikrobiell resistens, bör lyftas som exempel på överförbara sjukdomar i analogi med skrivningar för icke-överförbara sjukdomar.

Under icke-överförbara sjukdomar bör ordet autism ersättas av neuropsykiatriska funktionsnedsättningar för att täcka ett bredare område.

I punkt 1b och/eller 1e bör, som en del av beredskap och motståndskraft, vikten av övervakningssystem av överförbara sjukdomar lyftas fram.

Artikel 39 – Särskild verksamhet till stöd för digitalt ledarskap

Vetenskapsrådet ser positivt på att förslaget syftar till att ha en heltäckande och samstämmig inriktning för hela den digitala sektorns omfattning, och här är det av yttersta vikt att satsningar koordineras och inkluderar hela värdekedjan från fri grundforskning till hela ekosystemet inom digital utveckling.

I punkt 1 anges att verksamheten ska omfatta även sådan som har potential för dubbel användning. Det är relevant och rimligt, men motsvarande skrivning skulle behövas för övriga politikområden också (artiklar 33, 37 och 42). Som utvecklingen ser ut bör vi förutsätta att flera områden och all teknik kan ha dubbel användning.

Artikel 45 – Europeiska försvarsprojekt av gemensamt intresse

I punkt 4 anges att projekten ska ha minst fyra medlemsländer, vilket avviker från reglerna i ramprogrammet. Det finns kanske skäl för detta, men skillnaden skapar en otydlighet mellan programmen (jämför artikel 21 i Horisont Europa-förordningen).

Artikel 83 – Kommittéförfarande

Artikel 83(1)

Vetenskapsrådet rekommenderar att huvudlinjen bör vara att programkommittéer som har särskilt fokus på forskning och innovation finns i ramprogrammet och lyder under bestämmelser som gäller för det programmet. Ett mindre bra alternativ – men ändå bättre än nuvarande förslag – är att i punkt 1 ange att det för forskning och innovation ska inrättas separata programkommittéer för de forsknings- och innovationsinriktade insatserna inom EKF:s politikområden. Dessa kommittéer ska verka på samma nivå som de redan angivna programkommittéerna och alltså inte vara undergrupper till dessa, och styras av de regler som gäller i forsknings- och innovationsprogrammet.

Vetenskapsrådet argumenterar också för att dessa kommittéer ska ha granskningsrätt och inte enbart vara rådgivande.

Avslutande kommentarer – konsekvenser för europeisk och svensk forskning och innovation

För att bibehålla, och helst öka, det svenska deltagandet i europeisk forskning och innovation menar vi att det redan nu är läge att påbörja arbetet med en nationell strategi alternativt handlingsplan för det svenska deltagandet. Det finns några övergripande tendenser som går att skönja både i det nuvarande ramprogrammet (genom piloter och nya satsningar) och i förslaget till nytt ramprogram och konkurrenskraftsfond, som Sverige, och Vetenskapsrådet, bör förhålla sig till.

En sådan är en tendens mot större projekt, där Sverige historiskt sett inte varit lika framgångsrikt¹. Detta talar för att den nationella stödstrukturen kan behöva modifieras och förstärkas; det är samtidigt ett stort mervärde att forskningsfinansiärerna tar ett gemensamt ansvar för stödstrukturen och Vetenskapsrådet vill självklart ta sitt ansvar även under nästa programperiod. En annan tendens är att ”maktbalansen” mellan kommissionen och medlemsländerna förskjuts till kommissionens fördel. En förenklad och centraliserad beslutsprocess kan snabba på processer, men också riskera kvaliteten på besluten och ett gemensamt ägarskap.

Vetenskapsrådet ser även en stark strävan mot förenklingar som inte alltid har de sökandes bästa för ögonen, och som kan vara till nackdel för svenska sökande administrativt och/eller kostnadsmässigt. Några sådana exempel är förslagen om att införa klumpsumme-finansiering (*lump sum*) och enhetskostnader för personal (personnel unit cost, PUC) som standard i programmet. Sådana insatser riskerar att minska det svenska deltagandet och medföra merkostnader för de sökande. Förslagen har också färre detaljer än tidigare ramprogram (konkurrenskraftsfonden saknar av naturliga skäl föregångare), med förenkling som motiv. Konsekvensen blir att många viktiga aspekter kommer att bestämmas först i implementeringsstadiet, vilket skapar en osäkerhet och försvårar långsiktig planering.

Yttrandet har beslutats av generaldirektören Katarina Bjelke efter föredragning av analytikern Maria Lindholm. Vid den slutliga handläggningen har även rådsdirektören Maria Thuveson och chefsjuristen Victoria Söderqvist deltagit.

Katarina Bjelke
Generaldirektör

Maria Lindholm
Analytiker

¹ Se s. 9 i *Horisont Europa – årsbok 2024* (Vinnova – Sveriges innovationsmyndighet, 2025).

Kopia

fi.iea.eu@regeringskansliet.se

utbildningsdepartementet.registrator@regeringskansliet.se

katarina.nordqvist@regeringskansliet.se

per-erik.yngwe@regeringskansliet.se